KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.8.2020 r.
COM(2020) 468 final

2020/0221 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

udzielająca Łotwie tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Rady 2020/672 („rozporządzenie w sprawie SURE”) określa ramy prawne udzielania pomocy finansowej Unii państwom członkowskim, które w wyniku pandemii COVID-19 doświadczają poważnych zakłóceń gospodarczych lub są nimi istotnie zagrożone. Wsparcie w ramach SURE służy finansowaniu przede wszystkim mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych środków służących ochronie pracowników i osób samozatrudnionych, a tym samym zmniejszeniu skali bezrobocia i utraty dochodów, a dodatkowo także finansowaniu niektórych środków ochrony zdrowia, w szczególności w miejscu pracy.

W dniu 7 sierpnia 2020 r. Łotwa zwróciła się z wnioskiem o pomoc finansową Unii na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie SURE Komisja skonsultowała się z władzami łotewskimi w celu zweryfikowania nagłego i znacznego wzrostu faktycznych i planowanych wydatków spowodowanych pandemią COVID-19 i związanych bezpośrednio z programem rekompensat dla pracowników objętych przestojem oraz z powiązanymi z nim wydatkami – świadczeniem postojowym oraz dodatkiem pracowniczym na dziecko, programem dofinansowania wynagrodzeń w przemyśle eksportowym, dopłatami do wynagrodzeń dla pracowników służby zdrowia i pracowników sektora kultury, a także związanych ze zdrowiem wydatków na środki ochrony indywidualnej oraz świadczeniami z tytułu choroby w związku z COVID-19. Dotyczy to w szczególności:

1) programu rekompensat dla pracowników objętych przestojem. W ramach tego programu wypłaca się wynagrodzenie pracownikom przedsiębiorstw z sektora prywatnego, którzy zostali objęci przestojem. W ramach programu pokrywane jest od 50 % do 75 % wynagrodzeń pracowników w zależności od wielkości przedsiębiorstwa, przy czym miesięczny limit na pracownika wynosi 700 EUR. Programowi rekompensat dla pracowników objętych przestojem towarzyszą program świadczeń postojowych oraz dodatek pracowniczy na dziecko. W ramach programu świadczeń postojowych zapewnia się minimalne świadczenie dla pracowników objętych przestojem lub osób samozatrudnionych, którzy albo nie kwalifikują się do otrzymania wsparcia w ramach programu rekompensat dla pracowników objętych przestojem z przyczyn niezwiązanych z pracownikiem, albo otrzymują z tego programu mniej niż 180 EUR. Świadczenie zapewnia minimalny poziom wsparcia, ponieważ wszyscy pracownicy lub osoby samozatrudnione otrzymują wsparcie w kwocie nie mniejszej niż 180 EUR miesięcznie. W ramach programu dodatków na dziecko dodatkowe wsparcie otrzymują pracownicy objęci przestojem, którzy mają dzieci pozostające na ich utrzymaniu;

2) programu dofinansowania wynagrodzeń dla sektorów turystyki i eksportu, który stanowi kontynuację programu dla pracowników objętych przestojem i jest skierowany do tych konkretnych sektorów. Środek ten jest przyznawany, jeżeli beneficjent udowodni, że otrzymane zasoby zostaną przeznaczone na pokrycie kosztów wynagrodzeń;

3) dwóch programów dopłat do wynagrodzeń dla pracowników służby zdrowia i pracowników sektora kultury. W ramach programów dopłat do wynagrodzeń zapewnia się dotacje dla sektorów medycyny i kultury, aby wspierać wypłacanie wynagrodzeń pracowników objętych przestojem. Oba programy są powiązane

z warunkiem, że dotacje muszą zostać wykorzystane na pokrycie kosztów wynagrodzeń;

4) związanych ze zdrowiem wydatków na środki ochrony indywidualnej oraz innego rodzaju środki medyczne w celu zapewnienia zdrowia i bezpieczeństwa pracowników sektora publicznego, w szczególności pracowników służby zdrowia;

5) świadczeń z tytułu choroby związanych z COVID-19, w ramach których rząd wypłacał zasiłek chorobowy osobom, które nie mogły pracować ze względu na wymóg samoizolacji lub kwarantanny. W normalnych okolicznościach część świadczenia z tytułu choroby musi płacić pracodawca, natomiast w ramach przedmiotowego programu cały koszt pokrywało państwo.

Łotwa przekazała Komisji stosowne informacje.

Uwzględniając dostępne dowody, Komisja zwraca się do Rady z wnioskiem o przyjęcie decyzji wykonawczej o udzieleniu Łotwie pomocy finansowej na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE w celu wsparcia powyższych środków.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z rozporządzeniem Rady 2020/672, na podstawie którego jest przedkładany.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innego instrumentu prawnego Unii przewidującego udzielenie wsparcia państwom członkowskim w sytuacjach nadzwyczajnych, a mianowicie rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („rozporządzenie (WE) nr 2012/2002”). W dniu 30 marca przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461, które zmienia powyższy instrument w celu rozszerzenia jego zakresu w sposób, który uwzględnia poważne sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego, oraz określa konkretne działania kwalifikujące się do finansowania.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest jednym z licznych środków opracowanych w odpowiedzi na obecną pandemię COVID-19, takich jak inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa, i stanowi uzupełnienie innych instrumentów wspierających zatrudnienie, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) / InvestEU. Wykorzystując operacje zaciągania i udzielania pożyczek jako wsparcie państw członkowskich w konkretnym przypadku pandemii COVID-19, wniosek ten jest wykorzystywany przez państwa członkowskie na drugiej linii obrony, na potrzeby finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań, co może pomóc w ochronie miejsc pracy, a tym samym pracowników i osób samozatrudnionych, przed ryzykiem bezrobocia.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną niniejszego instrumentu jest rozporządzenie Rady 2020/672.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek jest odpowiedzią na wniosek państwa członkowskiego i stanowi wyraz europejskiej solidarności poprzez udzielenie pomocy finansowej Unii w formie

tymczasowych pożyczek na rzecz państwa członkowskiego dotkniętego pandemią COVID-19. Taka pomoc finansowa pozwala sprostać – na drugiej linii obrony – zwiększonym wydatkom publicznym rządu, w sposób tymczasowy i w odniesieniu do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań. Pomoże ona państwom członkowskim w ochronie miejsc pracy, a tym samym w ograniczeniu narażenia pracowników i osób samozatrudnionych na ryzyko bezrobocia i utraty dochodów.

Wsparcie takie pomoże ludności cierpiącej z powodu kryzysu oraz przyczyni się do ograniczenia bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych spowodowanych obecnym kryzysem związanym z COVID-19.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne, by osiągnąć cele instrumentu.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez Radę nie można było przeprowadzić konsultacji z zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Komisja powinna mieć możliwość zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w celu udzielenia pożyczek państwom członkowskim wnioskującym o pomoc finansową w ramach instrumentu SURE.

Oprócz gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie przewidziano także inne zabezpieczenia na potrzeby zapewnienia stabilności finansowej systemu:

- rygorystyczne i zachowawcze podejście do zarządzania finansowego;
- stworzenie portfela pożyczek, co ogranicza w przypadku poszczególnych państw członkowskich ryzyko koncentracji, roczną ekspozycję i nadmierną ekspozycję, zapewniając jednocześnie przyznanie wystarczających zasobów państwom najbardziej potrzebującym; oraz
- możliwość rolowania długu.

2020/0221 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

udzielająca Łotwie tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19[1], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 7 sierpnia 2020 r. Łotwa zwróciła się do Unii o pomoc finansową w celu uzupełnienia krajowych działań na rzecz złagodzenia wpływu pandemii COVID-19 i jej społeczno-gospodarczych skutków dla pracowników.

(2) Oczekuje się, że pandemia COVID-19 oraz nadzwyczajne środki wdrożone przez Łotwę, aby zapobiec jej rozprzestrzenianiu się oraz złagodzić jej skutki społeczno-gospodarcze i zdrowotne, będą miały ogromny wpływ na finanse publiczne. Zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2020 r. oczekuje się, że na koniec 2020 r. deficyt oraz dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych na Łotwie wyniosą odpowiednio 7,3 % i 43,1 % produktu krajowego brutto (PKB). Jak wynika ze śródokresowej prognozy Komisji z lata 2020 r., przewiduje się, że PKB Łotwy zmniejszy się o 7 % w 2020 r.

(3) Pandemia COVID-19 wyłączyła znaczną część ludności Łotwy z aktywności zawodowej. Sytuacja ta doprowadziła do nagłego i znacznego wzrostu wydatków publicznych Łotwy w związku z programem rekompensat dla pracowników objętych przestojem oraz z powiązanymi z nim programami wsparcia – zasiłkiem przestojowym oraz dodatkiem pracowniczym na dziecko, programem dofinansowania wynagrodzeń w przemyśle eksportowym, dopłatami do wynagrodzeń dla pracowników służby zdrowia i pracowników sektora kultury, a także ze związanymi ze zdrowiem wydatkami na środki ochrony indywidualnej oraz świadczeniami z tytułu choroby w związku z COVID-19, które to środki przedstawiono w motywach 4–7.

(4) Rozporządzeniem nr 179 (przyjętym 31 marca 2020 r.) obejmującym przepisy dotyczące zasiłku z tytułu przestoju w pracy dla osób samozatrudnionych, które ucierpiały wskutek rozprzestrzenienia się COVID-19, a także rozporządzeniem nr 165 (przyjętym 26 marca 2020 r.) obejmującym przepisy dotyczące pracodawców, którzy ucierpieli wskutek kryzysu wywołanego przez COVID-19 i którzy kwalifikują się do

[1] Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.

otrzymania świadczenia z tytułu przestoju w pracy, a także rozłożenia na raty spłaty zaległości podatkowych lub odroczenia płatności na okres do trzech lat, o których to rozporządzeniach mowa we wniosku Łotwy z dnia 7 sierpnia 2020 r., wprowadzono program rekompensat dla pracowników objętych przestojem. W ramach tego programu wypłaca się wynagrodzenie pracownikom przedsiębiorstw z sektora prywatnego, którzy zostali objęci przestojem. W ramach programu pokrywane jest od 50 % do 75 % wynagrodzeń pracowników w zależności od wielkości przedsiębiorstwa, przy czym miesięczny limit na pracownika wynosi 700 EUR. Programowi rekompensat dla pracowników objętych przestojem towarzyszą program świadczeń postojowych oraz dodatek pracowniczy na dziecko. Na mocy zarządzenia Rady Ministrów nr 236 w sprawie przydziału środków finansowych z programu budżetu państwa „Środki na sytuacje nadzwyczajne w kraju", o którym mowa we wniosku Łotwy z dnia 7 sierpnia 2020 r., w ramach programu świadczeń postojowych zapewnia się minimalne świadczenie dla pracowników objętych przestojem lub osób samozatrudnionych, którzy albo nie kwalifikują się do otrzymania wsparcia w ramach programu rekompensat dla pracowników objętych przestojem z przyczyn niezwiązanych z danym pracownikiem, albo otrzymują w ramach tego programu mniej niż 180 EUR. Świadczenie zapewnia minimalny poziom wsparcia, ponieważ wszyscy pracownicy lub osoby samozatrudnione otrzymują wsparcie w kwocie nie mniejszej niż 180 EUR miesięcznie. W ramach programu dodatków na dziecko dodatkowe wsparcie otrzymują pracownicy objęci przestojem, którzy mają dzieci pozostające na ich utrzymaniu; Środek ten można uznać za środek podobny do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2020/672, ponieważ w ramach tego środka zapewnia się wsparcie dochodu dla pracowników i osób samozatrudnionych, które ułatwi im pokrycie kosztów opieki nad dziećmi w okresie zamknięcia szkół, a tym samym umożliwi rodzicom kontynuowanie pracy, co pozwoli na uniknięcie narażenia ich stosunku pracy na ryzyko rozwiązania.

(5) W „sprawozdaniu informacyjnym dotyczącym środków mających na celu przezwyciężenie kryzysu związanego z COVID-19 i ożywienie gospodarcze" ustanowiono program dofinansowania wynagrodzeń dla sektorów turystyki i eksportu, który stanowi kontynuację programu dla pracowników objętych przestojem i jest skierowany do tych konkretnych sektorów. Środek ten jest przyznawany, jeżeli beneficjent udowodni, że otrzymane zasoby zostaną przeznaczone na pokrycie kosztów wynagrodzeń.

(6) Władze wprowadziły dwa programy dopłat do wynagrodzeń dla pracowników służby zdrowia i pracowników sektora kultury. Na mocy, odpowiednio, ustawy o środkach zapobiegania zagrożeniom dla państwa i ich skutkom oraz łagodzenia takich zagrożeń i ich skutków w związku z rozprzestrzenianiem się COVID-19, a także ustawy o łagodzeniu skutków rozprzestrzeniania się zakażeń COVID-19 oraz zarządzenia Rady Ministrów nr 303 w sprawie przydziału środków finansowych z programu budżetu państwa „Rezerwa na nieprzewidziane wydatki", o których mowa we wniosku Łotwy z dnia 7 sierpnia 2020 r., w ramach programów dopłat do wynagrodzeń zapewnia się dotacje dla sektorów medycyny i kultury, aby wspierać wypłacanie wynagrodzeń pracowników objętych przestojem. Oba programy są powiązane z warunkiem, że dotacje muszą zostać wykorzystane na pokrycie kosztów wynagrodzeń.

(7) Ponadto Łotwa wprowadziła dwa środki ochrony zdrowia. Na mocy zarządzeń Rady Ministrów nr 79, 118 i 220 w sprawie przydziału środków finansowych z programu

budżetu państwa – środki na sytuacje nadzwyczajne, o których mowa we wniosku Łotwy z dnia 7 sierpnia 2020 r., władze zwiększyły związane ze zdrowiem wydatki na środki ochrony indywidualnej oraz innego rodzaju środki medyczne w celu zapewnienia zdrowia i bezpieczeństwa pracowników sektora publicznego, w szczególności pracowników służby zdrowia. Ponadto na mocy rozporządzenia Rady Ministrów nr 380 z dnia 9 czerwca 2020 r. obejmującego przepisy dotyczące zasobów na zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego niezbędnego instytucjom uwzględnionym w wykazie priorytetowych instytucji i potrzeb, o którym to rozporządzeniu mowa we wniosku Łotwy z dnia 7 sierpnia 2020 r., władze wypłaciły świadczenia chorobowe związane z COVID-19, za pomocą których rząd wypłacał zasiłek chorobowy osobom, które nie mogły pracować ze względu na wymóg samoizolacji lub kwarantanny. W normalnych okolicznościach część świadczenia z tytułu choroby musi płacić pracodawca, natomiast w ramach przedmiotowego programu cały koszt pokrywało państwo.

(8) Łotwa spełnia warunki dotyczące zwrócenia się z wnioskiem o pomoc finansową, które określono w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672. Łotwa przedstawiła Komisji odpowiednie dowody potwierdzające, że faktyczne i planowane wydatki publiczne wzrosły o 212 808 280 EUR od dnia 1 lutego 2020 r. w związku ze zwiększoną kwotą bezpośrednio wynikającą z programu rekompensat dla pracowników objętych przestojem i powiązanych programów wsparcia oraz programu dofinansowania wynagrodzeń dla pracowników przemysłu eksportowego, pracowników służby zdrowia i pracowników sektora kultury. Stanowi to nagły i znaczny wzrost, ponieważ nowe środki obejmują znaczną część przedsiębiorstw i ludności aktywnej zawodowo na Łotwie. Łotwa zamierza sfinansować 20 108 280 EUR zwiększonej kwoty wydatków ze środków własnych.

(9) Komisja skonsultowała się z Łotwą oraz zweryfikowała nagły i znaczny wzrost faktycznych i planowanych wydatków publicznych związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi środkami, a także z korzystaniem ze środków ochrony zdrowia związanych z pandemią COVID-19, o których mowa we wniosku z dnia 7 sierpnia 2020 r., zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/672.

(10) Należy zatem udzielić pomocy finansowej, aby pomóc Łotwie w przezwyciężeniu skutków społeczno-gospodarczych poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19.

(11) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla wyniku jakichkolwiek procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego, które mogą zostać podjęte, w szczególności na mocy art. 107 i 108 TFUE. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie, na mocy art. 108 TFUE, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa.

(12) Łotwa powinna regularnie przedstawiać Komisji informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych, aby umożliwić Komisji ocenę stopnia realizacji tych wydatków przez Łotwę.

(13) Decyzję o udzieleniu pomocy finansowej podjęto, uwzględniając istniejące i przewidywane potrzeby Łotwy, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na mocy rozporządzenia (UE) 2020/672, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Łotwa spełnia warunki określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672.

Artykuł 2

1. Unia udziela Łotwie pożyczki do maksymalnej wysokości 192 700 000 EUR. Maksymalny średni okres wymagalności pożyczki wynosi 15 lat.

2. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej na mocy niniejszej decyzji wynosi 18 miesięcy począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie niniejszej decyzji.

3. Pomoc finansowa Unii jest udostępniana Łotwie przez Komisję w maksymalnie ośmiu ratach. Rata może zostać wypłacona w jednej transzy lub w kilku transzach. Okresy wymagalności transz w ramach pierwszej raty mogą być dłuższe niż maksymalny średni okres wymagalności, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach okresy wymagalności kolejnych transz są ustalane tak, aby po wypłacie wszystkich rat osiągnięto zgodność z maksymalnym średnim okresem wymagalności, o którym mowa w ust. 1.

4. Warunkiem uruchomienia pierwszej raty jest wejście w życie umowy pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672.

5. Łotwa pokrywa koszty finansowania poniesione przez Unię, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/672, w odniesieniu do każdej raty, powiększone o wszelkie opłaty, koszty i wydatki poniesione przez Unię, które wynikają z rodzaju finansowania.

6. Komisja decyduje o wysokości oraz o uruchomieniu rat, a także o wysokości transz.

Artykuł 3

Łotwa może finansować następujące środki:

a) program rekompensat dla pracowników objętych przestojem, przewidziany w rozporządzeniu nr 179 (przyjętym 31 marca 2020 r.) obejmującym przepisy dotyczące zasiłku z tytułu przestoju w pracy dla osób samozatrudnionych, które ucierpiały wskutek rozprzestrzenienia się COVID-19, a także w rozporządzeniu nr 165 (przyjętym 26 marca 2020 r.) obejmującym przepisy dotyczące pracodawców, którzy ucierpieli wskutek kryzysu wywołanego przez COVID-19 i którzy kwalifikują się do otrzymania świadczenia z tytułu przestoju w pracy, a także rozłożenia na raty spłaty zaległości podatkowych lub odroczenia płatności na okres do trzech lat;

b) świadczenie postojowe przewidziane w zarządzeniu Rady Ministrów nr 236 w sprawie przydziału środków finansowych z programu budżetu państwa „Środki na sytuacje nadzwyczajne w kraju”;

c) dodatek pracowniczy na dziecko przewidziany zarządzeniem Rady Ministrów nr 178 w sprawie przydziału środków finansowych na program budżetu państwa „Środki na sytuacje nadzwyczajne w kraju”;

d) program dofinansowania wynagrodzeń dla sektorów turystyki i eksportu, o którym mowa w sprawozdaniu informacyjnym dotyczącym środków mających na celu przezwyciężenie kryzysu związanego z COVID-19 i ożywienie gospodarcze;

e) dopłaty do wynagrodzeń dla pracowników służby zdrowia oraz sektora kultury przewidziane, odpowiednio, w ustawie o środkach zapobiegania zagrożeniom dla państwa i ich skutkom oraz łagodzenia takich zagrożeń i ich skutków w związku z rozprzestrzenianiem się COVID-19, a także w ustawie o łagodzeniu skutków rozprzestrzeniania się zakażeń COVID-19 oraz w zarządzeniu Rady Ministrów nr 303 w sprawie przydziału środków finansowych z programu budżetu państwa „Rezerwa na nieprzewidziane wydatki”;

f) związane ze zdrowiem wydatki na środki ochrony indywidualnej, przewidziane w zarządzeniach Rady Ministrów nr 79, 118 i 220 w sprawie przydziału środków finansowych z programu budżetu państwa „Środki na sytuacje nadzwyczajne”;

g) świadczenia z tytułu choroby związane z COVID-19, przewidziane w rozporządzeniu Rady Ministrów nr 380 z dnia 9 czerwca 2020 r. obejmującym przepisy dotyczące zasobów na zapewnienie bezpieczeństwa epidemiologicznego niezbędnego instytucjom uwzględnionym w wykazie priorytetowych instytucji i potrzeb.

Artykuł 4

Łotwa przekazuje Komisji do dnia [*DATA: 6 miesięcy po opublikowaniu niniejszej decyzji*] r., a następnie co 6 miesięcy, informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych do czasu całkowitego zrealizowania tych wydatków.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący